

Den Lille Sjelen og Sola

Det var en gang en liten sjel som sa til Gud, jeg vet hvem jeg er"
Og Gud sa, "det er fantastisk! Hvem er du?"
Og den lille sjelen utbrøt "jeg er lyset!?"

Gud smilte. Det stemmer!" utbrøt Gud "du er lyset!"
Den lille sjelen var så lykkelig for den hadde funnet ut hva alle de andre sjelen i kongerike var der for å finne ut. "wow!" sa den lille sjelen, "dette er virkelig kult"

Men snart var det **å vite** hvem den var ikke nok. Den lille sjelen ville **være** det den var. Og den lille sjelen vendte tilbake til Gud (hvilket ikke er en dårlig ide for enhver sjel som ønsker å være det den er) og sa "Hei Gud ! Nå som jeg vet hvem jeg er, er det ok for meg **å være** det?"

Og Gud sa "Du mener at du vil være det du allerede er?"
"Vel", svarte den lille sjelen. "Det er en ting å vite hvem jeg er, men noe annet å faktisk være det. Jeg ønsker å føle hvordan det er å være i lyset !"

"Men du er allerede i lyset!" sa Gud og smilte.
"Ja, men jeg vil se hvordan det føles som" bad den lille sjelen.

"Vel" sa Gud "jeg regner med at du skulle ha visst det. Du er alltid en eventyrlysten en". Så forandret Gud ansiktsuttrykk og sa "Det er bare en ting". "Hva da?" spurte sjelen.

"Vel, det er en ting til foruten lyset. For ser du, jeg har ikke skapt noe annet enn hva du er, og derfor er det ingen lett måte å erfare deg selv som hva du er, siden det ikke er noe du ikke er "

"Høh?", sa den lille sjelen som nå var litt forvirret.

"Se det på denne måten" sa Gud. "Du er som et lys i solen og der er du sammen med en million, gasillion andre lys som til sammen utgjør solen. Og solen ville ikke være solen uten deg, men ville være en sol uten lys og det ville ikke vært en sol i det hele tatt; for den ville ikke skinne så klart.

Likevel, hvordan erfare deg selv når du er lys er et annet spørsmål"

"Vel", sa den lille sjelen. "Du er Gud. Finn på noe!"

Da smilte Gud. "Det har jeg allerede gjort" sa Gud. "Siden du ikke kan se deg selv som lyset når du er lyset, omgir vi deg med mørke".

"Hva er mørke?" spurte den lille sjelen. Og Gud svarte "det er hva du ikke er". Så forklarte Gud at for å erfare noe i det hele tatt, måtte dets eksakte motsats finnes.

"Dette er en stor gave" sa Gud. "For uten dette kan du ikke vite hvordan noe er. Du kan ikke forstå varme uten kulde, opp uten ned, raskt uten sakte. Du kan ikke vite om venstre uten høyre, her uten der, nå uten da", "og derfor", sa Gud "når du er omgitt av mørke, knytt ikke din neve og hev stemmen og forbann mørket. Vær heller et lys i mørket og vær ikke sint for det. Da vil du vite hvem du virkelig er, og alle andre vil også vite også. La ditt lys skinne så alle kan se hvor spesiell du er!"

"Du mener det er ok å la andre se hvor spesiell jeg er?" spurte den lille sjelen.

"Selvfølgelig!" utbrøt Gud. "Det er veldig ok! Men husk at spesiell ikke betyr bedre. Alle er spesielle, på hver sin måte! Likevel har mange glemt det. De vil se at det er ok for dem å være spesielle bare når de ser at det er ok for deg å være spesiell".

"Jøss" sa den lille sjelen som danset og lo og hoppet av glede.

"Ja, og du kan starte akkurat nå" sa Gud som danset og lo sammen med den lille sjelen. "hvilken del av spesiell vil du være?" "Del av spesiell?" sa den lille sjelen. "Jeg forstår ikke"

"Vel", sa Gud "å være lyset er å være spesiell, og det å være spesiell har ulike deler av seg selv. Det er spesielt å være snill. Det er spesielt å være høflig. Det er spesielt å være kreativ. Det er spesielt å være tålmodig. Kan du tenke deg noen andre måter det er spesielt å være?"

Den lille sjelen ble stille et øyeblikk. "Jeg kan tenke meg flere måter å være spesiell på!" utbrøt den lille sjelen. "Det er spesielt å være hjelpsom. Det er spesielt å dele. Det er spesielt å være vennlig. Det er spesielt å være omtenkksom".

Ja, sa Gud. "Og du kan være alle disse tingene, eller enhver del av spesiell du ønsker å være, når som helst. Det er det som menes med å være lyset".

"Nå vet jeg hva jeg vil være, jeg vet hva jeg vil være! sa den lille sjelen ivrig. ? Jeg vil være den delen av spesiell som kalles tilgivende"

"Ja visst" forsikret Gud "det er veldig spesielt".

"okey" sa den lille sjelen "det er hva jeg ønsker å være. Jeg vil være tilgivende. Jeg ønsker å erfare meg selv som det".

"Bra" sa Gud. "men det er en ting du skal vite"

Den lille sjelen begynte å bli litt utålmodig. For det kunne se ut til at det bestandig var så komplisert. "Hva er det?" spurte en lille sjelen. "Det finnes ingen å tilgi".

"Ingen?" sa den lille sjelen og trodde ikke sine egne ører.

"Ingen", sa Gud igjen. "Alt jeg har skapt er perfekt. Det finnes ikke en sjel i hele skapelsen som er mindre perfekt enn deg. Bare se deg rundt".

Det var da den lille sjelen så at en stor församling hadde samlet seg rundt ham. Sjeler hadde kommet fra fjern og nær, fra hele kongeriket for det hadde gått ord om at den lille sjelen hadde en ekstraordinær samtale med Gud, og alle ville høre hva de snakket om.

Etter å ha sett på den utallige mengden av sjeler måtte den lille sjelen si seg enig. Ingen så ut til å være mindre vidunderlig, mindre praktfull eller mindre perfekt enn den lille sjelen.

"Hvem vil du tilgi?" spurte Gud

"Huff, dette kommer ikke til å bli moro i det hele tatt" sukket den lille sjelen. "Jeg ønsker å erfare meg selv som en som tilgir. Jeg vil vite hva den delen av spesiell føles som".

Og den lille sjelen lærte hvordan det måtte være å føle seg trist.

Men akkurat da kom det frem en vennlig sjel fra mengden. "Bekymre deg ikke lille sjel for jeg vil hjelpe deg".

"Vil du?" sa den lille sjelen. "hva kan du gjøre?"

"Jeg kan gi deg noen å tilgi" sa den vennlige sjelen

"Kan du?" sa den lille sjelen

"Absolutt" sa den vennlige sjelen. "Jeg kan komme inn i ditt neste livsløp og gjøre noe som du kan tilgi".

"Men hvorfor? Hvorfor vil du gjøre det? spurte den lille sjelen. "Du som er en væren av absolutt perfektet. Du som vibrerer med en slik hastighet at det skaper et lys så klart at jeg nesten ikke klarer å se på det ! Hva kan få deg til å ønske å bremse ned din hastighet så mye at ditt klare lys blir mørkt og tåkete? Hva får deg - som er så lett at du kan danse på stjernene og bevege deg gjennom kongeriket med tankens hastighet - til å komme inn i mitt liv og gjøre deg selv så tung at du er i stand til å gjøre denne forferdelige handlingen?"

"Enkelt" sa den vennlige sjelen. "Jeg vil gjøre det fordi jeg elsker deg". Den lille sjelen virket overrasket over svaret.

"Men hva vil du gjøre?" sa den lille sjelen litt nervøst "som vil være så forferdelig?"

"Å" svarte den vennlige sjelen "vi skal nok finne på noe".

Så ble den vennlige sjelen alvorlig med lav stemme "du har rett i en ting". "Hva da?" sa den lille sjelen.

"Jeg vil måtte bremse ned min vibrasjon og bli veldig tung for å gjøre denne ikke så hyggelige tingen. Jeg vil måtte late til å være noe veldig ulikt meg selv. Og i så måte har jeg bare en tjeneste jeg vil spørre om tilbake".

"Å, hva som helst ! hva som helst !? sa den lille sjelen og begynte å danse og synge ? Jeg skal bli tilgivende, jeg skal bli tilgivende?. Da så den lille sjelen at den vennlige sjelen forble veldig stille.

"Hva er det?" spurte den lille sjelen. "Hva kan jeg gjøre for deg" Du er slik en engel som er villig til å gjøre dette for meg!".

"I det øyeblikket jeg slår deg og pryler deg" svarte den vennlige sjelen "i det øyeblikket jeg gjør det verste imot deg som du kan forestille deg - i det øyeblikket.."

"Ja?" avbrøt den lille sjelen.

"..så husk hvem jeg virkelig er"

"Å det skal jeg!" ropte de lille sjelen. "jeg lover! Jeg kommer alltid til å huske deg slik jeg ser deg her og nå!"

"Bra" sa den vennlige sjelen "fordi, som du forstår vil jeg måtte anstrenge meg for å late som om jeg har glemt meg selv. Og hvis ikke du husker meg slik jeg virkelig er, så vil heller ikke jeg huske det på veldig lang tid. Og hvis jeg glemmer hvem jeg er så kan du til og med glemme hvem du er, og da er vi begge fortapte. Da vil vi måtte få en annen sjel til å komme og påminne oss begge om hvem vi er".

Neale D. Walsh - Himmelske samtaler.